

Je ti to líto

Jaromír Nohavica

Je podzim a léto zavřelo svůj krám
ve tvém sadu zloděj jablka sklízí
Na dvou židlích sedíš a na každé sám
když zklameš, trápí to tvoje a ne cizí

Nad hlavou kymácí se nebe, za límcem kapka studu zebe
v zrcadle nepoznáváš sebe a z boha stal se bůžek
Do studny na pokraji lesa černý okov klesá
a z trumfového esa zůstal jen růžek

Je ti to líto, líto, líto...
Je ti to líto...

Bramborová nať hoří na pastvách
pasáčkové krav karty hrají
Jako malý kluk měl jsi v noci velký strach
že netopýři krev člověku sají

Ale pravdu neřekli ti, že ty oči, které ve tmě svítí
nejsou netopýří síť, ale hvězdnou oblohou
A ty zabalený v dece v rohu temné klece
křičel jsi do tmy: „Tady přece za mnou nemohou!”

Je ti to líto, líto, líto...
Je ti to líto...

Jak tak tiká čas, ten starý policajt
bolí stále víc ta rána řezná
Pustíš si kazeťák „It's been a hard day's night”
ten flák už nikdo z mladých nezná

Všechny noci, ach tak stejné, černě darmodějně
dny odlétají v hejně na jih za sluncem
Život trvá pouhou chvílí a odliv střídá příliv
a to všechno, co jsme žili byl jen sen

Je ti to líto, líto, líto...
Je ti to líto, líto, líto...
Je ti to líto...